

STUDIUL SEMESTRIAL PRIVIND INDIVIDUALIZAREA PEDEPSELOR ÎN CAUZELE REFERITOARE LA INFRACTIUNEA DE LUARE DE MITĂ, TRAFIC DE INFLUENȚĂ ȘI CUMPĂRARE DE INFLUENȚĂ

I. Aspecte generale

a) Necesitate

Elaborarea celui de-al doilea studiu semestrial privind individualizarea pedepselor în cauzele referitoare la infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și cumpărare de influență continuă dintr-o altă perspectivă preocupările instanței supreme, în vederea aprofundării procesului de stabilire a pedepselor și a modalităților de executare a acestora, prin analizarea concretă, atât a mijloacelor de probă privind împrejurările faptice, cu reflectarea circumstanțelor de atenuare sau de agravare, a modalităților de comitere a infracțiunilor, cât și a celor referitoare la profilul moral și de personalitate al inculpaților, respectiv calitatea în care au săvârșit infracțiunile reținute în sarcina acestora, componentele sociale și morale, dar și cele strict personale, privind procesul de educație, formare, familie.

Așadar, în acest al doilea studiu ne propunem o incursiune jurisprudențială mult mai concretă, dată de specificul infracțiunilor pe care le-am menționat, întrucât presupun, fie mai multe modalități alternative de săvârșire prevăzute chiar de legiuitor (cum este cazul infracțiunii de luare de mită), fie diverse moduri de săvârșire alese de către inculpați, sub aspectul calităților persoanelor asupra cărora ar putea exercita influențe sau aparențelor calităților acestora (cum este cazul infracțiunii de trafic de influență) sau a celor care vizează cumpărarea de influență.

Totodată, în conținutul acestui demers vom examina în ce măsură cuantumul pedepselor aplicate, precum și modalitățile de executare a acestora în cazul infracțiunilor menționate se înscriu recomandărilor elaborate din instanța supremă, numai din perspectiva criteriilor enunțate, întrucât recomandările au fost puse în discuție și afișate pe site-ul instanței supreme în luna noiembrie 2011, neexistând timpul necesar în a-și găsi o concretizare efectivă în hotărârile judecătorești ce au stat la baza acestui studiu.

Cu toate acestea considerăm că o analiză și prin prisma recomandărilor elaborate dă posibilitatea unei examinări comparative în cadrul procesului de individualizare judiciară a pedepselor asupra modului în care dispozițiile cadru prevăzute în art. 72 din Codul penal, precum și cele detaliate în recomandări se completează sau dimpotrivă nu pot fi avute în

vedere, întrucât criteriile detaliate nu sunt disonante, ci dimpotrivă completează în mod detaliat normele generale, așa încât concluziile acestui studiu pot constitui și un proces de reflecție asupra modalității în care judecătorul apelează în stabilirea pedepselor și a modalităților de executare, la o evaluare mult mai detaliată pentru ca, atât inculpatul, cât și opinia publică să recepteze în mod complet consecințele unui asemenea proces.

b) Modalități de lucru în vederea elaborării studiului:

- constituirea unui **grup de lucru** format din 6 persoane: vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, 4 judecători ai Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, 1 magistrat asistent din cadrul Direcției de Legislație, Studii, Documentare și Informatică Juridică.

- elaborarea unui **calendar etapizat asupra desfășurării activităților** propriu-zise de elaborare:

- au fost solicitate câte 5 hotărâri judecătorești de condamnare pentru infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și cumpărare de influență rămase definitive, în anul 2011, pronunțate în cursul anului 2010 și 2011 de către curtea de apel sau instanțele din circumscripția acesteia, de la fiecare dintre curțile de apel până la data de 1 martie 2012;

- la data de 6 martie 2012 a avut loc întâlnirea membrilor grupului care au inițiat examinarea hotărârilor ce le-au revenit spre analiză, apreciind necesitatea întocmirii fișelor sistematizate asupra acestora, așa cum sunt anexate, stabilind ca termen de finalizare a acestora, data de 5 aprilie 2012;

- finalizarea celui de-al doilea studiu elaborat de vicepreședintele instanței supreme și difuzarea acestuia membrilor grupului în vederea formulării de eventuale observații și propuneri la data de 20 aprilie 2012;

- cel de-al doilea studiu pentru infracțiunile de corupție mai sus menționate va fi afișat pe site-ul Înaltei Curți de Casație și Justiție și difuzat celor 15 curți de apel.

c) Obiectivele urmărite de către Înalta Curte de Casație și Justiție:

- cel de-al doilea studiu referitor la individualizarea pedepselor aplicate inculpaților pentru infracțiunile mai sus enunțate urmărește fundamentarea practică a procesului de individualizare judiciară a pedepselor;

- s-au avut în vedere: **modalitatea** concretă de comitere a infracțiunii, **calitatea inculpaților** care au săvârșit infracțiunile, **cuantumul sumelor** pretinse sau primite, **cuantumul pedepselor** aplicate și **modalitățile de executare**;

- analiza criteriilor enunțate și avute sau nu în vedere din perspectiva cadrului general prevăzut în art. 72 din Codul penal a **recomandărilor** pe cele trei infracțiuni de corupție, în sensul unor evaluări unitare.

II. Analiza asupra unui număr de **69 de hotărâri judecătorești definitive pronunțate de instanțe din raza celor 15 curți de apel** (o parte din hotărârile trimise de instanțe diferite nu au putut fi examinate, fie nu erau definitive, fie au vizat exclusiv infracțiunea de dare de mită sau alte infracțiuni, ceea ce exceda obiectului prezentului studiu).

a) Au fost elaborate **fișe** asupra hotărârilor judecătorești definitive prin relevarea unor criterii: calitățile inculpaților, situația de fapt, încadrarea juridică, pedeapsa [(inclusiv mențiunea privind suspendarea condiționată a executării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, sau aplicare procedurii prevăzută de art. 320 ¹ din Codul de procedură penală, respectiv judecata în cazul recunoașterii vinovăției, dispoziție introdusă prin Legea nr. 202/2010, criterii de individualizare, decizia instanței de apel, criterii de individualizare (motivare), decizia instanței de recurs, criterii de individualizare (motivare).]

b) Analiza propriu-zisă asupra hotărârilor judecătorești definitive:

b ¹) **Infracțiunea de luare de mită:**

Au fost supuse examinării un număr de **33** hotărâri judecătorești definitive pronunțate de: Curtea de Apel București, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul București, Curtea de Apel Galați, Secția penală, Tribunalul Vrancea, Secția Penală, Tribunalul Timiș, Secția Penală, Tribunalul Caraș-Severin Reșița, Secția Penală, Tribunalul Arad, Secția Penală, Tribunalul Sălaj, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Cluj, Tribunalul Brașov, Tribunalul Suceava, Tribunalul Botoșani, Tribunalul Dolj, Tribunalul Gorj, Tribunalul Dâmbovița, Tribunalul Neamț, Tribunalul Bacău, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Tg.Mureș, Tribunalul Harghita, Tribunalul Hunedoara, Secția Penală, Tribunalul Alba, Secția Penală, Tribunalul Bihor, Secția Penală.

a) Sub aspectul **infracțiunii de luare de mită**, s-a constatat că în unele din cauzele deduse judecății inculpații au fost trimiși în judecată:

- numai pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. 1, 2 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, cu referire la art. 1 lit. a, art. 6 și 7 alin. din Legea nr. 78/2000, fie și cu aplicarea art. 320¹ din Codul de procedură penală;

- într-o cauză s-a reținut numai infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. 1 din Codul penal;

- în altele pentru mai multe infracțiuni de corupție în concurs, respectiv art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal cu aplicarea art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, (fie autorat sau complicitate), fie cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, fie cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal, art. 257 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, art. 255 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000;

- alții pentru infracțiuni de corupție în concurs cu infracțiuni de fals, respectiv: infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 257 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu infracțiunea de fals intelectual prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal; infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. 2 Cod penal raportat la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 cu infracțiunea de instigare la fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 25 raportat la art. 290 Cod penal raportat la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000; infracțiuni de luare de mită prevăzute de art. 254 alin. 1 Cod penal cu infracțiuni de trafic de influență prevăzute de art. 257 alin. 1 Cod penal și cu infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzute de art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 290 Cod penal; infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal cu infracțiunea de fals intelectual prevăzută de art. 289 Cod penal;

- alții pentru infracțiuni de corupție în concurs cu infracțiunea de înșelăciune, respectiv: infracțiuni de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art. 215 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal; infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. 2 Cod penal raportat la art. 6 și 8 din Legea nr. 78/2000 cu infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art. 215 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea art. 41 Cod penal;

- alții pentru infracțiuni de corupție în concurs cu infracțiunea de trecere ilegală a frontierei sub forma complicității, fie numai pentru infracțiuni de corupție (în aceeași cauză) respectiv: infracțiunea de trafic de influență în formă continuată prevăzută de art. 257 alin. 1 raportat la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, cu infracțiunea

de complicitate la dare de mită prevăzută de art. 26 raportat la art. 255 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, cu infracțiunea de complicitate la trecere ilegală a frontierei în formă continuată prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 70 alin. 1 din O.U.G. 105/2001 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal; infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 257 alin.1 raportat la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000; infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. 1 raportat la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 cu infracțiunea de complicitate la trecerea ilegală a frontierei prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 70 alin. 1 din O.U.G. 105/2001.

b) Din perspectiva calității inculpaților a rezultat că inculpații aveau diferite **calități** și anume:

- ofițer de poliție în cadrul Serviciului Dezvoltarea Informațiilor din M.A.I. – Direcția Națională Anticorupție, cu grad de subcomisare de poliție, desemnat prin ordin să desfășoare activitate de cercetare în cadrul poliției judiciare, având obligația de a efectua orice act de constatare a săvârșirii de infracțiuni, precum și de a încunoștința de îndată procurorul sau alte organe de urmărire penală, atunci când fapta constatată excede competenței structurii din care face parte;
- medic în cadrul Secției Pediatrie a unui spital județean de urgență;
- agent de poliție judiciară;
- lucrător de poliție cu gradul de subinspector de poliție, cu atribuții de control la un inspectorat județean de poliție, serviciul poliției rutiere;
- director executiv la o casă județeană de pensii;
- manager și ordonator de credite la un spital orășenesc;
- inspector în cadrul Direcției de Control Fiscal din cadrul A.N.A.F. din cadrul unei direcții generale a finanțelor publice a unui județ;
- preparator universitar din cadrul unei universități, Facultatea de științe juridice și membru în comisia de examinare la o disciplină juridică;
- medic legist șef al unui serviciu județean de medicină legală;
- șef serviciu la Inspekția Silvică și de Vânătoare;
- judecător la o curte de apel;
- comisar la Comisariatul General al Gărzii Naționale de Mediu;
- inspector în cadrul unui inspectorat teritorial de muncă, cu atribuții de control pe linia securității în muncă;
- funcționar, executor bancar;
- funcționar public – agent principal la un penitenciar;
- inginer silvic, director coordonator în cadrul unui inspectorat teritorial de regim silvic și vânătoare;
- angajat al unei societăți comerciale;

- inspector în cadrul unui inspectorat teritorial în construcții;
- vicepreședinte al unei filiale județene a Uniunii Rromilor Creștini din România.

c) Din examinarea hotărârilor judecătorești definitive pentru infracțiunile de luare de mită, precum și în concurs cu alte infracțiuni, în condițiile mai sus menționate sub aspectul **modalității concrete a săvârșirii infracțiunii** a rezultat:

- pretinderea unei sume de bani pentru ca un coleg să soluționeze favorabil un dosar existent la D.G.A. privind activitatea desfășurată în calitate de manager al spitalului;
- primirea unei sume de bani, în mod nejustificat pentru acordarea asistenței medicale;
- pretinderea, primirea unor sume de bani pentru soluționarea favorabilă a unui dosar penal care îi fusese repartizat inculpatului în vederea efectuării de acte premergătoare și în care denunțatorul avea calitatea de făptuitor și respectiv lăsarea să se creadă că are și influență asupra procurorului de caz în vederea obținerii de la acesta din urmă a unei soluții de neîncepere a urmăririi penale;
- pretinderea și ulterior primirea unei sume de bani, de la investigatorul sub acoperire, în scopul de a nu aplica sancțiunile contravenționale prevăzute de lege și a nu întocmi un proces-verbal aferent;
- pretinderea și primirea în mai multe tranșe a unei sume de bani, reprezentând un procent din valoarea totală a unui contract, cu încălcarea obligațiilor de serviciu prin facilitarea unei societăți comerciale a contractării unor lucrări de arhivare la o casă județeană de pensii;
- pretinderea unor sume de bani pentru a nu aplica sancțiunile prevăzute de lege privitoare la circulația pe drumurile publice;
- pretinderea și primirea de la administratorii unor societăți comerciale a unor sume de bani pentru încheierea unui act de control favorabil și respectiv pentru a o remite unui contabil în scopul întocmirii unor devize de lucrări lipsă, aferente unor facturi ce erau vizate de inspecția fiscală, sumă însușită de inculpată și lăsarea să se creadă tot față de administratorii societății că are influență pe lângă un inspector care efectua un control, în sensul determinării acestuia să încheie un act de control favorabil, contra unei sume de bani, primind de la acei administratori diverse sume de bani;
- pretinderea și primirea de către inculpat în mod direct și indirect prin intermediul unei martore a unor sume de bani de la un număr de 29 de studenți care urmau să susțină un examen, în scopul favorizării acestora;

- pretinderea și primirea unei sume de bani pentru efectuarea unei intervenții chirurgicale;
- pretinderea și primirea unei sume de bani de la denunțator cu ocazia efectuării unei examinări medico-legale asupra victimei unui accident de circulație produs din culpa denunțatorului și cu care acesta s-a împăcat, pentru a se pronunța cu privire la completarea zilelor de îngrijiri medicale acordate inițial prin certificat medico-legal, condiționând de plata banilor eliberarea unui act medico-legal favorabil denunțatorului, în sensul nemajorării termenului de îngrijiri medicale pentru 60 de zile;
- pretinderea și primirea unor sume de bani de la denunțatori pentru a-i favoriza și a nu le aplica sancțiunea amenzii pentru nerespectarea obligației, care revenea operatorilor economici, de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale;
- pretinderea și primirea de la denunțator a unei sume de bani pentru a nu-i aplica o sancțiune contravențională pentru încălcarea dispozițiilor privitoare la circulația și comercializarea materialelor lemnoase;
- primirea unei sume de bani pentru a facilita promovarea examenului de conducător auto;
- pretinderea și primirea de la un martor a unei sume de bani pentru colegele de complet, judecători în cadrul aceleiași instanțe, precum și pretinderea unei alte sume în scopul de a pronunța, ca membru al completului de judecată a unei soluții favorabile, precum și pentru a le determina pe colegele sale de complet în sensul pronunțării unei soluții favorabile;
- acceptarea promisiunii remiterii unei sume de bani de către denunțatori și coineluat în schimbul supervizării unor lucrări de reabilitare de drumuri, efectuate, precum și a unora neefectuate de către societățile celor trei, în schimbul semnării proceselor-verbale de recepție în baza cărora se efectuau decontările, iar ulterior primirea de către inculpat de la denunțatori a mai multor tranșe de bani și foloase, constând într-un sejur într-o stațiune de pe litoral;
- pretinderea în mod repetat a unor sume de bani de la administratorul unei firme private pentru a favoriza societatea în cadrul unui control fiscal, precum și primirea sumelor de bani pretinse;
- oferirea și primirea unei sume de bani pentru lipsa unei autorizații de mediu și neaplicarea unei sancțiuni contravenționale;
- pretinderea și primirea unei sume de la denunțator pentru a nu reține și sancționa o pretinsă contravenție pe linia de protecție a muncii săvârșită de societate, prin omisiunea întocmirii documentului vizând evaluarea de risc a personalului angajat;
- primirea unei sume de bani de la denunțator în scopul întârzierii derulării procedurii de executare silită pornită împotriva debitorului denunțator, prin

acordarea unor termene deosebit de lungi, justificate în aparență de existența unor motive serioase în acest sens;

- pretinderea și primirea de la o persoană privată de libertate a unei sume de bani în schimbul unor acordări unor facilități pe perioada detenției;

- pretinderea în mod repetat de la martor, președintele consiliului de administrație al unui ocol silvic a unor diverse sume de bani pentru ca inculpatul în calitate de coordonator al inspectoratului teritorial de regim silvic și vânătoare să nu dispună ocolului silvic interzicerea tăierii arborilor din pădurile pentru care amenajamentele silvice și primirea efectivă de la martor unei sume de bani;

- pretinderea și primirea de la martorul denunțator a unei sume de bani pentru neîndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, precum și lăsarea să se creadă a existenței unei influențe pe lângă funcționari din cadrul oficiului juridic al unui inspectorat teritorial în construcții și că o parte din suma respectivă pretinsă și primită de la martor va reveni acestora pentru aprobarea unei soluții favorabile martorului, inculpatul falsificând și procesul-verbal de control al inspectoratului teritorial în construcții, serviciul control calitate construcții, prin atestarea unei împrejurări necorespunzătoare adevărului referitoare la efectuarea unui control de specialitate, în prezența martorului denunțator;

- primirea unui computer personal portabil în scopul de a dispune ca sancțiune contravențională pentru neregulile constatate cu ocazia controlului a unei amenzi mai mici decât cea pe care ar fi putut să o dispună și de a-i asigura în viitor protecția sa ca organ de control fiscal precum și determinarea unei persoane în scopul ascunderii săvârșirii infracțiunii de corupție să redacteze și să semneze un înscris sub semnătură privată intitulat act de vânzare-cumpărare;

- pretinderea și primirea de la denunțatori a unor sume de bani în ani succesivi pentru a elibera adeverințe pentru fiica unui denunțator, respectiv cel de-al doilea denunțator, în care a atestat nereal că aceștia sunt de etnie romă, adeverințe ce au fost folosite la întocmirea dosarelor de admitere la academia de poliție și respectiv școala de agenți de poliție, promițându-i totodată denunțatorului că o va sprijini pe fiica acestuia și celui de-al doilea denunțator pentru promovarea la concursul de admitere la unitățile de învățământ menționate;

- pretinderea de către inculpat a unei sume de bani de la investigatorul acoperit cu promisiunea că va facilita trecerea ilegală a frontierei de către acesta;

- pretinderea și primirea unor sume de bani pentru a permite ieșirea sau intrarea din țară a unor investigatori sub acoperire, fără a verifica în baza de date faptul că aceștia dețin sau nu documente de călătorie cu valabilitate expirată.

d) Referitor la **quantumurile sumelor de bani pretinse și primite sau acceptate acestea sunt variabile, fie în lei, fie în euro, între 50 lei până la 17.000 lei, fie între 50 euro și până la 24.500 euro, fie 100 lire sterline.**

e) **Quantumurile pedepselor și modalitățile de executare** a acestora la care au fost condamnați inculpații trimiși în judecată pentru infracțiunea de luare de mită, fie unică, fie în concurs cu alte infracțiuni în hotărârile judecătorești definitive supuse examinării, sunt variabile:

- 5 ani închisoare pedeapsă rezultantă cu executare în regim de detenție, din care câte 4 ani închisoare pentru fiecare infracțiune de luare de mită;

- 4 ani și 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție;

- 4 ani închisoare cu executare în regim de detenție;

- 3 ani și 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție;

- 3 ani închisoare cu executare în regim de detenție;

- 2 ani închisoare cu executare în regim de detenție;

- 2 ani și 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție;

- 1 an și 2 luni închisoare cu executare în regim de detenție;

- 1 an închisoare cu executare în regim de detenție;

- 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție;

- 3 ani și 6 luni închisoare cu suspendarea executării sub supraveghere;

- 3 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- 3 ani închisoare cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei cu termene de încercare diferite de 5 ani și respectiv 6 ani;

- 2 ani și 10 luni cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- 2 ani și 6 luni închisoare cu suspendare sub supraveghere;

- 2 ani și 4 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- 1 an și 11 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- 1 an și 6 luni închisoare cu aplicarea circumstanțelor atenuante judiciare prevăzute de art. 74 alin. 1 lit. a și c în referire la art. 76 lit. c Cod penal cu suspendarea condiționată a executării pedepsei principale;

- 8 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;
- 3 luni închisoare ca urmare a aplicării art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2 Cod penal, raportat la art. 76 alin. 1 lit. c Cod penal cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

f) În ceea ce privește **reflectarea aplicării dispozițiilor art. 72 din Codul penal, în motivarea concretă a stabilirii cuantumului și modalității de executare a pedepselor aplicate inculpaților pentru infracțiunea de luare de mită în hotărârile judecătorești definitive supuse analizei se remarcă:**

- **cuantumul pedepselor aplicate și modalitatea de executare în regim de detenție sunt argumentate în mod detaliat** sub aspectul impactului social, al **pericolului social abstract** prin raportare la **limitele pedepsei**, la **calitățile inculpaților** de care aceștia s-au prevalat în săvârșirea infracțiunilor, circumstanțele reale, prin evidențierea **modalităților de comitere, cuantumului sumei de bani primită cu titlul de mită, atitudinea procesuală, circumstanțele personale ale inculpaților**, imposibilitatea, fie a reținerii circumstanțelor atenuante, fie a schimbării modalității de executare într-una neprivativă de libertate (suspendare condiționată sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere); analiza sub aspectul procesului de individualizare a pedepselor este amplă și convingătoare, atât la nivelul primei instanțe, cât și a celor de control judiciar, având rolul de a conștientiza consecințele acestora, atât pentru inculpați, cât și pentru opinia publică.

Cu titlu exemplificativ :

- „ în primul rând, instanța trebuia să țină seama de pericolul social deosebit al infracțiunii săvârșite de inculpat, reflectat în limitele de pedeapsă stabilite de lege în cazul infracțiunii prevăzută de art. 254 alin. 2 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, respectiv închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi; în raport cu datele concrete ale speței ce dovedesc că inculpatul a săvârșit infracțiunea reținută în sarcina sa, folosindu-se de calitatea specială deținută – subcomisar de poliție – Serviciul Dezvoltarea Informațiilor al M.A.I. – Direcția Generală Anticorupție, acționând contrar atribuțiilor de serviciu care-i impuneau constatarea oricărei infracțiuni și sesizarea organelor competente, nu este justificată nici cererea inculpatului de aplicare a unei modalități de executare a aceleiași pedepse în regim neprivativ de libertate, prin dispunerea suspendării condiționate a executării sau a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei stabilite dată fiind împrejurarea esențială că tocmai de aceea, nu trebuie privită cu indulgență împrejurarea că în cauză este vorba de săvârșirea unor fapte de corupție de către o persoană cu o calitate specială, care în condiții de legalitate, trebuie să vegheze la respectarea legilor și să dea dovadă de

severitate și fermitate în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu; în acest context lipsa antecedentelor penale ori studiile superioare nu au putut fi privite ca circumstanță favorabilă în stabilirea pedepsei, atâta timp cât acestea reprezintă condiții obligatorii pentru persoanele care dețin calitatea de polițist, așa cum e și cazul inculpatului; astfel a rezultat fără echivoc că pedeapsa cu închisoare aplicată în regim de detenție și într-un quantum îndreptat spre minim vor asigura, atât caracterul necesar coercitiv-represiv, cât și o finalitate generată la nivel societal de exemplaritate concretizată în dezaprobarea judiciară a infracțiunii comise și a conduitei infracționale a recurentului inculpat” – decizia penală nr. 1681 din 27 aprilie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 6167./2/2009”;

-„stabilind vinovăția inculpatului, tribunalul l-a condamnat pe acesta la o pedeapsă în raport cu dispozițiile Codului penal, din partea specială privind limitele pedepsei și în raport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 72 din Codul penal. S-a ținut seama de gradul de pericol concret al faptei care, fiind o infracțiune de corupție, prezintă un impact deosebit în rândul populației și face ca pericolozitatea ei să fie accentuată, a avut în vedere și persoana inculpatului care este tânăr, are pregătire superioară și a avut o atitudine oscilantă, de recunoaștere parțială a faptelor săvârșite, toate aceste elemente converg spre aplicarea unei pedepse apropiate de limita inferioară a dispozițiilor art. 254 Cod penal, ca modalitate de executare a avut în vedere îndeplinirea scopului pedepsei prevăzut de art. 52 Cod penal și posibilitatea reeducării inculpatului și a dispus executarea pedepsei în regim de detenție, pedeapsa reprezintă nu numai o modalitate de reeducare a inculpatului, ci are și caracter coercitiv”

(sentința penală nr. 19 din 8 aprilie 2010 a Tribunalului Caraș-Severin Reșița, Secția Penală în dosarul nr. 443/115/2010); **în apel s-a reținut** „cu privire individualizarea judiciară a pedepsei, instanța a apreciat că Tribunalul Caraș-Severin a luat în considerare criteriile generale prevăzute de art. 72 Cod penal, gradul de pericol concret al faptei, în cauză fiind vorba de o infracțiune de corupție, pretinderea sumelor de bani ilicite fiind făcută în legătură cu plata contravalorii alimentelor livrate Spitalului Orășenesc Moldova Nouă, dar și cu circumstanțele personale ale inculpatului, care este tânăr, familist, cu pregătire superioară, însă a avut o atitudine oscilantă pe parcursul procesului penal, iar pedeapsa de **3 ani și 6 luni închisoare** este de natură să conducă la realizarea scopului pedepsei prevăzut de art. 52 Cod penal; instanța a apreciat că nu se impune reducerea cuantumului pedepsei aplicate inculpatului, dar nici schimbarea modalității de executare a pedepsei, considerând că doar executarea în regim de detenție a pedepsei poate conduce la reeducarea inculpatului, celelalte forme ale executării pedepsei, aplicarea dispozițiilor art. 81 și urm.

respectiv art. 86¹ și urm. Cod penal nefiind de natură să conducă la realizarea scopului pedepsei, deci sub acest aspect nu sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute de aceste texte de lege, neexistând condiția existenței convingerii instanței că neexecutarea efectivă a pedepsei poate conduce la realizarea scopului acesteia” (decizia penală nr. 92/A din 17 iunie 2010 a Curții de Apel Timișoara, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 443/115/2010); **în recurs s-a reținut** „Înalta Curte a constatat că în raport cu modul de concepere a activității infracționale, cu împrejurările comiterii faptelor și cu importanța relațiilor sociale încălcate de inculpat prin săvârșirea unei infracțiuni grave de corupție, instanțele au efectuat o justă individualizare a pedepsei, atât sub aspectul naturii și al cuantumului acesteia, cât și ca modalitate de executare, fiind respectate criteriile generale arătate mai sus; în procesul de cuantificare a pedepsei și la individualizarea modului de executare al pedepsei, în mod corect instanțele au avut în vedere condițiile și modalitatea în care a fost săvârșită fapta, gradul de pericol social al acesteia, natura relațiilor sociale ce au fost încălcate, persoana inculpatului, care este tânăr, familist, cu pregătire superioară, dar care a avut o atitudine oscilantă pe parcursul procesului penal, astfel încât, aplicarea unei pedepse de 3 ani și 6 luni închisoare, justifică concluzia că toate elementele de circumstanțiere de natură să atenueze răspunderea penală au fost avute în vedere de instanța fondului; în ceea ce privește invocarea de către inculpat a clemenței de care ar trebui să beneficieze ca urmare a faptului că și-a recunoscut necondiționat vinovăția în fața instanței de apel, Înalta Curte a constatat că această recunoaștere, intervenită abia în fața instanței de control judiciar, în cazul concret (gravitatea deosebită a faptei comise prin prisma funcției ocupate de inculpat și a relațiilor sociale lezate, atitudinea revanșardă a inculpatului, care, deși i s-a atras atenția asupra conduitei sale, a continuat să forțeze familia denunțătoarei pentru a-i remite anumite sume de bani), nu are relevanța și consistența unei împrejurări care să atenueze răspunderea penală. Recunoașterea unor date și împrejurări ale realității ca circumstanțe atenuante nu este posibilă decât dacă circumstanțele avute în vedere de instanță reduc în asemenea măsură gravitatea faptei în ansamblu sau îl caracterizează de o asemenea manieră pe inculpat, încât numai aplicarea unei pedepse sub minimul special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită în concret satisface imperativul justei individualizări a pedepsei” (decizia nr. 2880 din 18 august 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 443/115/2010);

- „gravitatea extremă a infracțiunilor comise rezultă și din calitatea pe care aceasta o avea – magistrat judecător la Curtea de Apel Iași, funcție de care s-a folosit la săvârșirea faptelor, lezând astfel prestigiul, autoritatea și credibilitatea de care trebuie să se bucure magistrații, fiind totodată

prejudiciate interesele legitime ale altor persoane. În calitate de judecător, inculpatei îi revenea obligația să respecte și să îndeplinească atribuțiile de serviciu cu probitate și fără a întreprinde acțiuni care să pună la îndoială sau să creeze suspiciuni asupra corectitudinii, imparțialității și legalității actelor sale de serviciu; modalitatea concretă de săvârșire a infracțiunilor ce rezultă din caracterul conspirativ al întâlnirilor dintre aceasta și P.L., maniera repetată de pretindere și primire a sumelor de bani, transformarea unei relații personale avute cu P.L., într-o „sursă alternativă de venit” urmărind, pe lângă obținerea beneficiilor în nume propriu, și obținerea unor importante sume de bani în numele altor persoane a căror onoare și cinste au fost puse la îndoială prin faptele inculpatei, aspecte care imprimă acestora un caracter deosebit de grav; atitudinea procesuală de negare a faptelor comise, în pofida faptului că existența acestora și vinovăția inculpatei a fost dovedită pe baza unui probatoriu indubitabil. Circumstanțele personale ale inculpatei o caracterizează în mod pozitiv, referitoare la vârsta, reputația și conduita anterioară ale acesteia. Motivat de aspectele de mai sus, instanța consideră că se impune aplicarea unor pedepse principale situate deasupra minimului special prevăzut de textele incriminatoare, corespunzând astfel criteriului proporționalității necesare între gravitatea infracțiunilor și datele personale ale inculpatei” (s.n. **4 ani și 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție** – sentința penală nr. 53 din 20 mai 2011 a Curții de Apel Bacău, Secția Penală, Cauze Minori și Familie, pronunțată în dosarul nr. 749/32/2010);

-„în ce privește, în mod special, pe inculpatul T.I. s-a avut în vedere și suma relativ ridicată primită ca mită, insistența cu care a urmărit, pe o perioadă de circa un an, și, cerând chiar și garanții, primirea banilor promiși, cât și măcar pericolul creat, de prejudiciere a fondurilor europene destinate dezvoltării unei comunități locale, prin supravegherea în condiții incorecte a utilizării lor. Pe de altă parte, s-a avut în vedere atitudinea sinceră a inculpatului în cursul procesului, reținută drept circumstanță atenuantă conform art. 74 lit. c Cod penal. Nu s-a omis la dozarea pedepsei nici starea precară de sănătate a inculpatului, conform actelor medicale depuse” (s.n. **1 an și 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție** - sentința penală nr. 106 din 6 august 2010 a Tribunalului Mureș în dosarul nr. 1846.3/102/2010); **în apel a fost majorată pedeapsa inculpatului la 2 ani și 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție, reținându-se că** „ infracțiunea de luare de mită comisă de către inculpatul T.I. a fost corect reținută de Tribunalul Mureș, ca fiind comisă de către acesta, dar la o atentă analiză a pedepsei aplicate acestuia se constată că tratamentul sancționator aplicat acestuia este mult prea blând. Pentru fapta comisă inculpatului i se cuvine a i se aplica o pedeapsă sub minimul special prevăzută de legiuitorul român pentru această infracțiune, (incriminată de dispozițiile art. 254 alin. 1

Cod penal raportat la art. 6 din legea nr. 78/2000), în contextul în care circumstanțele atenuante reținute la prim grad jurisdicțional impun o asemenea reducere. Inculpatul T.I. este infractor primar, care a manifestat o constantă atitudine de recunoaștere și regret a faptei imputate din momentul punerii în mișcare împotriva sa a acțiunii penale, a fost sincer, se bucură de o evidentă recunoaștere a calităților profesionale și personale în rândul colectivității în care profesează și trăiește, aceste circumstanțe personale justificând aplicarea acestuia a unei pedepse principale, în cuantum de 2 ani și 6 luni închisoare pentru fapta comisă.”

(decizia penală nr. 64 din 4 noiembrie 2010 a Curții de Apel Tg. Mureș);

- „modalitatea concretă în care s-a desfășurat activitatea infracțională, inițiativa și insistența de care a dat dovadă inculpatul, starea de concurs real în care au fost săvârșite faptele, atitudinea amenințătoare a acestuia față de denunțator prin invocarea repetată a atribuțiilor sale în stabilirea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale, atitudinea ulterioară a inculpatului și invocarea în apărare a pretențiilor intervenției ale unor alte persoane angajate la stat (polițist), încercând să-și justifice poziția manifestată în timpul efectuării controlului; de asemenea, reținem și cuantumul ridicat al sumelor pretinse, negocierea acestora și apoi acceptarea oricărei sume, ceea ce denotă hotărârea fermă pe care a avut-o de a primi mita, prin orice mijloace; de aici rezultă că circumstanțele personale reținute în favoarea inculpatului nu sunt în măsură să ducă la stabilirea cuantumului pedepselor până la minimul special, așa cum a procedat prima instanță, ci pentru atingerea scopului prevăzut de art. 52 Cod penal, se impune majorarea acestora, așa cum solicită procurorul prin apelul declarat; nu este lipsit de importanță nici faptul că din 05.05.2008 inculpatul a ocupat funcția de Șef serviciu la Garda Națională de mediu – Direcția Generală Control Biodiversității, Biosecurității și Ariilor Protejate, iar din 01.04.2009 este comisar la Comisariatul General al Gărzii Naționale de mediu; recomandările și caracterizările depuse la dosar nu justifică reținerea circumstanțelor atenuante, ci dimpotrivă vin să întărească convingerea instanței că faptele comise de inculpat au o rezonanță negativă deosebită în societate, deoarece un funcționar public cu o funcție respectabilă își încalcă îndatoririle de serviciu; o altă critică pe care Curtea o aduce modalității de individualizare a pedepselor făcută de judecătorul fondului este aceea că pentru ambele infracțiuni s-au aplicat pedepse de câte 3 ani închisoare. Or, se impune sancționarea diferită a celor două infracțiuni, pornind de la modalitatea în care a fost comisă fiecare faptă, respectiv pretinderea a 1.000 euro și primirea din această sumă a 500 euro în cazul primei infracțiuni și doar pretinderea a 10.000 lei în cazul celei de a doua infracțiuni” (s.n. 4 ani închisoare și respectiv 3 ani și 6 luni închisoare, pedeapsa principală

rezultantă **4 ani închisoare cu executare în regim de detenție** – decizia penală nr. 37 din 12 mai 2011 a Curții de Apel Tg. Mureș);

- **în alte hotărâri** ce au stat la baza prezentului studiu, **instanțele în procesul individualizării pedepselor au considerat că se impun ca modalități de executare a acestora, fie suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, prevăzută de art. 86¹ din Codul penal, fie suspendarea condiționată a executării pedepsei, prevăzută de art. 81 din același cod**, în ambele modalități, expunând în mod concret argumentele avute în vedere în alegerea acestora, prin raportare la criteriile generale prevăzute în art. 72 din Codul penal, cărora însă le-a dat o adecvare mult mai detaliată, **așa cum vom exemplifica** în cele ce urmează:

- „în raport cu elementele de fapt și de drept reținute și analizate amplu de instanță, reținând vinovăția inculpatului l-a condamnat pe acesta la o pedeapsă, față de dispozițiile art. 72 Cod penal privind individualizarea pedepsei; în raport cu aceste prevederi legale și de actele dosarului, tribunalul l-a condamnat pe inculpatul C.C. la o pedeapsă medie ca și quantum, care să reflecte, atât gravitatea, cât și pericolul social concret pe care inculpatul îl reprezintă în societate; în ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța a avut în vedere prevederile art. 86¹ Cod penal privind suspendarea pedepsei sub supraveghere, întrucât există la dosar date ce reprezintă garanții în sensul că suspendarea pedepsei sub supraveghere poate îndeplini, în concret atribuțiile funcționale ale pedepsei; astfel, circumstanțele personale ale inculpatului, cărora instanța le-a dat valoare doar sub aspectul modalității de executare a pedepsei, reprezintă un mod de a garanta că inculpatul se poate îndrepta prin autoeducare, în raport cu mediul din care provine, de nivelul de instruire, existând premisele reeducării fără executarea pedepsei în regim de detenție; astfel, în baza art. 86¹ Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe un termen de încercare de 6 ani „ (sentința penală nr. 16 din 24 martie 2010 a Tribunalului Caraș-Severin, Reșița, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 2129/115/2009), în apel prin decizia penală nr. 129/A din 20 septembrie 2010 a Curții de Apel Timișoara, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 2129/115/2009 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de parchet și inculpat, reținându-se în esență că

„pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea săvârșirii altor fapte penale; în cauză, în mod corect la individualizarea pedepsei s-a avut în vedere caracterul deosebit de grav al faptelor săvârșite, modalitatea de comitere a acestora, atitudinea procesuală a inculpatului de negare a faptelor săvârșite, dar și aspectele favorabile inculpatului, precum lipsa antecedentelor penal, concluziile referatului de

evaluare; **în ceea ce privește modalitatea de executare, în mod corect prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei sub supravegherea Serviciului de Probațiune Caraș-Severin pe un termen de încercare de 6 ani**, această modalitate de executare raportată la faptele săvârșite și la perspectivele certe de reintegrare potrivit referatului de evaluare s-a considerat că este adecvată pentru atingerea scopului preventiv-educativ al pedepselor; este adevărat că infracțiunile de corupție au un grad ridicat de pericol social, dar individualizarea pedepsei nu este dată doar de natura infracțiunii, ci de toate criteriile prevăzute de art. 72 Cod penal în realizarea scopului preventiv-educativ al acesteia. În caz contrar ar însemna că în situația infracțiunilor de corupție, executarea pedepsei s-ar putea realiza doar prin detenție; astfel raportat la gradul de pericol social al faptei, rezultat din modalitatea și împrejurările concrete de comitere a acesteia, menținerea cuantumului pedepsei rezultante de **3 ani închisoare și a modalității de executare** este justificată, raportat la dispozițiile art. 72 și 52 Cod penal; în recurs prin decizia nr. 2636 din 30 iunie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 2129/115/2009 au fost respinse recursurile declarate de parchet și inculpat reținându-se în esență că „datorită semnificației deosebite și a impactului public pe care săvârșirea unor astfel de infracțiuni le au în societate, având în vedere și calitatea inculpatului – inspector – în favoarea acestuia nu au putut fi valorificate ca și circumstanțe atenuante, circumstanțele sale personale, întrucât acesta a lezat profund autoritatea și credibilitatea instituției chemate să respecte legea; de asemenea, suspendarea sub supraveghere aleasă ca modalitate de executare a pedepsei a corespuns pe deplin scopului pedepsei prevăzut de art. 52 Cod penal; cu privire la cuantumul pedepselor aplicate inculpatului, instanța de fond s-a orientat spre minimul special al acestora, având în vedere că rolul prioritar al pedepsei este acțiunea de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, nu acela al represiunii, deoarece numai acțiunea de prevenire poate avea efecte benefice în ce privește adaptarea conduitelor destinatarilor legii penale, în dezvoltarea conștiinței juridice și morale a membrilor societății și numai dacă obiectiv atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de norma penală ar putea să se repeta trebuie utilizată constrângerea; primul scop al oricărei pedepse este prevenția specială, adică pedeapsa trebuie să-l împiedice pe condamnat de a săvârși din nou o infracțiune; la realizarea acestui scop pedeapsa contribuie prin mijlocirea ambelor sale funcții: reeducare și intimidarea; intimidarea își produce efectele imediat, cât există și durează teama de pedeapsă, în timp ce reeducarea își produce rezultatul în timp, după ce făptuitorul a fost supus unui anumit tratament, efectul preventiv fiind rezultatul unor modificări intervenite în conștiința subiectului și are un caracter relativ statornic, durabil; funcția de reeducare se realizează încă din

momentul condamnării, moment în care făptuitorul luând cunoștință de constrângerea la care va fi supus, ca o consecință a infracțiunii, înțelege semnificația exigențelor sociale și necesitatea de a respecta normele de conduită în societate, de a avea o comportare onestă și disciplinată; fiind îndeplinite cerințele prevăzute de art. 86¹ Cod penal, Înalta Curte a apreciat că scopul pedepsei aplicate inculpatului poate fi atins fără executarea acesteia, atât față de modalitatea concretă de comitere, atingerea adusă valorii sociale ocrotite prin norma penală de incriminare, dar și față de persoana inculpatului (stare de sănătate, vârstă, lipsa antecedentelor penale, provine din familia organizată, se bucură de bună reputație)”;

- „în ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepselor cu închisoarea, Curtea (s.n. curtea de apel) a apreciat că instanța de fond a efectuat o temeinică și argumentată operațiune de cuantificare a fiecărei pedepse cu închisoarea aplicată pentru cele două infracțiuni concurente, precum și a pedepsei rezultante a închisorii, arătând motivele pentru care nu a reținut în favoarea inculpatului vreuna dintre circumstanțele atenuante judiciare prevăzute de legea penală. Ca atare, Curtea a avut în vedere criteriile generale enumerate la art. 72 alin. 1 Cod penal și anume limitele speciale ale pedepsei închisorii prevăzute de legea penală, cuprinse între 3 ani și 15 ani închisoare pentru infracțiunea de luare de mită, între 2 ani și 10 ani închisoare pentru infracțiunea de trafic de influență, gradul relativ ridicat de pericol social al faptelor penale, de mică corupție, care a rezultat din modalitatea concretă de comitere, mai precis inculpatul s-a deplasat la domiciliul martorului-denunțator, deși ar fi trebuit să-l citeze, ceea ce înseamnă că luase deja rezoluția infracțională, apoi, chiar în sediul secției de poliție unde își desfășura activitatea, i-a solicitat, în mod direct și a primit mită, promițându-i, totodată, cumpărarea influenței asupra procurorului, toate acesteia în scopul denaturării unei cauze penale, pentru o sumă mică, de 1200 lei, persoana inculpatului, în vârstă de 53 de ani la data săvârșirii infracțiunilor, avea o vechime de 32 de ani în profesia de polițist, s-a căsătorit în anul 1979, prin urmare în urmă cu 30 de ani, soția sa este îngrijitor la Institutul Național de Boli Infecțioase „Prof. Dr. Matei Balș”, București, începând cu anul 2008, după cum a rezultat din adeverința nr. 5.462/7 septembrie 2010 (fila 17 dosar de fond), are doi copii majori, fiul ACA este angajat, conform adeverinței nr. 11.797 din 9 septembrie 2010 (fila 18 dosar de fond), și, în același timp, urmează studii de masterat, potrivit adeverinței nr. 9.225/28 octombrie 2010 eliberată de Universitatea Creștină”Dimitrie Cantemir”, București (fila 71 dosar de fond), fiica P.E.A., căsătorită, are un minor născut, după o sarcină dificilă, pe data de 6 octombrie 2010, după cum a reieșit din certificatul medical constatator al născutului viu nr. 2.394/& octombrie 2010 emis de Departamentul Obstetrică - Ginecologie „Polizu”, București (fila 33, dosar de fond), nu este cunoscut cu antecedente penale,

Însă cu toate aceste elemente favorabile, nu a putut fi reținută circumstanța atenuantă judiciară prevăzută de art. 74 alin. 1 lit. a Cod penal, atâta timp cât însăși calitatea sa de polițist presupune o conduită anterioară bună în societate, care, în acest caz, nu constituie o situație de excepție, ci firească pentru un apărător al legii, a avut o atitudine oscilantă, recunoscând în cele din urmă, toată activitatea sa infracțională, așa încât a fost exclusă reținerea circumstanței atenuante judiciare prevăzută de art. 74 alin. 1 lit. c Cod penal, starea de agravare a răspunderii penale a concursului de infracțiuni, astfel că, în mod riguros, instanța de fond a aplicat pedepse cu închisoarea constând în minimul special prevăzut de legea penală pentru fiecare dintre cele două infracțiuni concurente, fără adăugarea vreunui spor de pedeapsă; însă, instanța de fond a fost mai puțin convingătoare asupra modalității de executare a pedepsei rezultante a închisorii. Scopurile pedepsei închisorii nu sunt preventiv și de exemplaritate, după cum a susținut prima instanță de judecată, ci de puniție și de reeducare. Tocmai datorită acestor erori, instanța de fond a apreciat că doar executarea în regim de detenție a putut să asigure scopurile pedepsei închisorii. În realitate, detenția constituie o măsură exagerată, mult mai aspră, în raport cu vârsta înaintată a inculpatului, aflat în apropierea pensionării, după o activitate îndelungată de polițist, este infractor primar, astfel că pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare a putut fi suspendată numai sub supraveghere, nu și condiționat, Curtea având convingerea că această condamnare constituie un avertisment serios față de inculpat, care, totodată și-a pierdut demnitatea de a mai fi polițist.” (decizia penală nr. 85 din 21 martie 2011 a Curții de Apel București, Secția I-a Penală, pronunțată în dosarul nr. 44630/3/2010);

- „la individualizarea pedepsei instanța a avut în vedere gravitatea deosebită a faptei, împrejurările în care a fost săvârșită, urmările produse, cât și persoana inculpatului, care până la săvârșirea acestei infracțiuni, a avut o foarte bună conduită în societate și la serviciu, motiv pentru care i s-au încredințat diferite funcții de conducere, care nu are antecedente penale, dar care a avut o atitudine nesinceră și necooperantă pe parcursul procesului penal; în raport cu aceste elemente de individualizare, instanța a apreciat că în cauză scopul și funcțiile pedepsei pot fi realizate în mod eficient aplicând inculpatului pedeapsa închisorii în quantum spre limita minimă prevăzută de textul incriminator (s.n. 3 ani închisoare); având în vedere împrejurările comiterii faptei, urmările produse, cât și persoana inculpatului, instanța a apreciat că scopul educativ și preventiv al pedepsei poate fi atins în această cauză și fără executarea efectivă a pedepsei privative de libertate; în consecință, **în conformitate cu dispozițiile art. 81 Cod penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei principale pe durata unui termen de încercare stabilit în baza art. 82 Cod penal** (sentința penală nr. 297 din 12 octombrie 2009 a

Tribunalului Vrancea, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 415/91/2009); **în apel**, prin decizia penală nr. 103/A din 1 iulie 2010 a Curții de Apel Galați, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 415/91/2009 a fost admis apelul parchetului, desființată sentința și în rejudecare **s-a dispus potrivit art. 86¹ și art. 86² din Codul penal suspendarea executării pedepsei sub supraveghere a pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatului A.C. pe durata termenului de încercare de 6 ani**, reținându-se în esență că „ în cauză, pericolul social ridicat al faptei deduse judecății a fost conturat nu numai de limitele de pedeapsă prevăzută de textul incriminator, ci și de împrejurările concrete în care a fost comisă fapta, calitatea inculpatului în momentul desfășurării activității infracționale, natura relațiilor sociale lezate, impactul social al faptelor de acest gen, cuantumul pedepsei pentru infracțiunea dedusă judecății; s-a avut în vedere faptul că în mod constant inculpatul a negat săvârșirea faptei și a încercat denaturarea adevărului prin influențarea conținutului declarației martorului denunțător; ținând seama de relațiile sociale protejate de legiuitor prin incriminarea faptei deduse judecății, coroborat cu gravitatea faptei săvârșite, dar și modalitatea de comitere a acesteia, de persoana inculpatului, activitatea de individualizare nu a fost de natură a atinge scopul educativ-preventiv al pedepsei aplicate în cuantum, apreciat corespunzător, sens în care a făcut aplicarea dispozițiilor art. 86¹ și art. 86² Cod penal, în sensul suspendării sub supraveghere a executării acesteia, pe durata termenului de încercare prevăzut de lege, cu instituirea măsurilor de supraveghere pe care inculpatul urmează a le respecta”; **în recurs** prin decizia penală nr. 186 din 21 ianuarie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 415/91/2009 au fost respinse, ca nefondate, recursurile declarate de parchet și de inculpat.

- **esențializarea motivării doar prin menționarea conținutului dispozițiilor art. 72 din Codul penal**, cu titlu exemplificativ decizia penală nr. 70/A din 10 martie 2011 a Curții de Apel București, Secția a-II-a Penală în dosarul nr. 1305/122/2009; decizia penală nr. 2611 din 29 iunie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr. 2986/84/2009; sentința penală nr. 160 din 1 iunie 2010 a Tribunalului Maramureș, în dosarul nr. 3409/100/2008; sentința penală nr. 353 din 2 noiembrie 2010 a Tribunalului Dâmbovița, pronunțată în dosarul nr. 5603/120/2009; sentința penală nr. 148 din 11 august 2011 a Tribunalului Hunedoara, pronunțată în dosarul nr. 4624/97/2011.

- **menționarea referitoare la gradul ridicat de pericol social, lezarea relațiilor sociale privind îndatoririle de serviciu ale funcționarilor publici, calitățile inculpaților, atitudinea procesuală a acestora, datele lor personale, perspectivele de reintegrare socială**, cu titlu exemplificativ

sentința penală nr. 54 din 10 martie 2010 a Tribunalului Suceava, pronunțată în dosar nr. 298/112/2007; sentința penală nr. 218/P/2010 din 18 noiembrie 2010 a Tribunalului Bihor, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 8270/111/2009; sentința penală nr. 241/P/ din 7 noiembrie 2011 a Tribunalului Bihor, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 2762/111/2009.

g) Din perspectiva analizei criteriilor enunțate și avute sau nu în vedere din perspectiva cadrului general prevăzut în art. 72 din Codul penal cât și a **recomandării** pentru infracțiunea de luare de mită se poate constata că:

- chiar dacă instanțele în hotărârile pronunțate nu aveau cum să facă referiri concrete la mecanismul de individualizare a pedepselor, în cazul infracțiunii de luare de mită propus în recomandarea referitoare la acea infracțiune, față de data la care a fost făcut public, se poate observa totuși că în marea majoritate a hotărârilor ce au stat la baza elaborării acestui studiu pronunțate de instanțe, în fond sau în control judiciar, de pe tot cuprinsul țării, procesul de individualizare judiciară a pedepselor aplicate, atât sub aspectul cuantumului, cât și al modalității de executare, în regim de detenție ori neprivativ de libertate a fost fundamentat pe o temeinică și adecvată examinare detaliată a criteriilor generale prevăzute în art. 72 din Codul penal, cu raportare la mijloace de probă concret administrate privind persoanele unora dintre inculpați, formulându-se concluzii ce au relevat gravitatea faptelor, prin evidențierea modalităților normative ale infracțiunii, a cuantumurilor sumelor de bani ce au făcut obiectul mitei, calitățile persoanelor, circumstanțelor strict personale, explicându-se alegerea cuantumului pedepsei, ori a modalității de executare prin prisma celor arătate;

- pedepsele aplicate, sub aspectul cuantumului, în marea majoritate a hotărârilor în mod aproape unitar, se concretizează între 3 și 4 ani închisoare, cu executare în regim de detenție și între 3 ani și 3 luni închisoare, cu executare prin modalități neprivative de libertate, ceea ce demonstrează că există o tendință de uniformizare în procesul de individualizare judiciară în ipoteza existenței unor criterii relativ similare în săvârșirea infracțiunilor, distincțiile fiind date, fie în sensul agravării sau atenuării, de cuantumurile sumelor de bani ce au făcut obiectul mitei, de una sau două modalități de comitere (fie pretindere, fie primire, de regulă întâlnindu-se ambele), sau de circumstanțele personale ale inculpaților;

- modalitățile de executare a pedepselor au fost argumentate în mod distinct de către instanțe, cu aspecte critice asupra imposibilității aplicării celor neprivative de libertate, ceea ce demonstrează o preocupare pentru ca

beneficiarul pedepsei să conștientizeze în mod efectiv funcțiile de prevenție, educație, dar și coerciție;

- aprecierea aplicării mecanismului de individualizare judiciară a pedepselor propus în recomandarea referitoare la infracțiunea de luare de mită va da posibilitatea unei motivări și mai concrete, în conținutul hotărârii, fiind un instrument de clarificare în etape a alegerii cuantumului și a modalității de executare, subliniind faptul că judecătorul este cel care va considera asupra necesității apelării și la aceste orientări, care vin în completarea normelor legale.

b²) Infracțiunea de trafic de influență

Au fost supuse examinării un număr de **34** hotărâri judecătorești definitive pronunțate de: Tribunalul Arad, Secția Penală, Tribunalul Caraș-Severin Reșița, Secția Penală, Tribunalul Timiș, Secția Penală, Curtea de Apel Timișoara, Secția Penală, Tribunalul Vrancea, Secția Penală, Tribunalul Brăila, Secția Penală, Tribunalul Galați, Secția Penală, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul București, Secția a-II-a Penală, Curtea de Apel București, Secția a-II-a Penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie, Curtea de Apel București, Secția I-a Penală, Tribunalul Gorj, Tribunalul Prahova, Secția Penală, Tribunalul Suceava, Tribunalul Olt, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Cluj, Curtea de Apel Pitești, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Curtea de Apel Iași, Secția penală și pentru cauze cu minori, Tribunalul Iași, Secția penală – anticorupție, Tribunalul Mureș, Secția Penală, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Tribunalul Sibiu, Secția penală, Tribunalul Hunedoara, Secția penală, Curtea de Apel Alba Iulia, Secția penală, Tribunalul Buzău.

a) În ceea ce privește **infracțiunea de trafic de influență** în cauzele examinate inculpații au fost trimiși în judecată:

- fie numai pentru infracțiunea de trafic de influență în formă continuată prevăzută de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal sau în formă unică, respectiv art. 257 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000 modificată, fie și cu reținerea art. 37 lit. a sau art. 37 lit. b din Codul penal, fie prin raportare la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, (sub forma autoratului sau complicității), în unele cauze dându-se eficiență dispozițiilor art. 320¹ Cod procedură penală;

- fie pentru infracțiunea de trafic de influență în formă continuată prevăzută de art. 257 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, în concurs real, cu alte infracțiuni, respectiv cu infracțiunea de

înșelăciune în formă continuată prevăzută de art. 215 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, cu infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, în legătură directă cu infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 290 Cod penal cu referire la art. 257 Cod penal raportat la art. 5 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu infracțiunea de conducere a unui autovehicul pe drumurile publice având număr fals prevăzută de art. 85 alin. 2 din OUG nr. 195/2002 republicată, cu infracțiunea de instigare la mărturie mincinoasă prevăzută de art. 25 Cod penal raportat la art. 260 alin. 1 Cod penal.

b) Din perspectiva calității inculpaților a rezultat că inculpații aveau diferite **calități** și anume:

- agent șef de poliție în cadrul unui birou comunal de poliție;
- avocat;
- agent de poliție în cadrul D.G.P.M.B. – Brigada Rutieră;
- ofițer specialist, gradul II, în cadrul Serviciului Accidente Rutiere – Biroul Cercetări Infracțiuni Rutiere, desemnat prin ordin, având calitatea de organ de cercetare a Poliției Judiciare în cadrul Brigăzii Rutiere;
- șef al Serviciului Antidrog – Birou Sector 1 din cadrul Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate București;
- consilier clasa I, gradul profesional superior în cadrul aparatului de specialitate al unui consiliu județean – Direcția Tehnico - Economică, Serviciul Investiții și Utilități Publice;
- ofițer de poliție judiciară;
- instructor auto;
- student;
- inspector principal în cadrul unei poliții municipale, Biroul Investigații Criminale;
- funcționar public – consilier la o direcție generală municipală de asistență socială și protecția copilului;
- fără calitate.

c) Din examinarea hotărârilor judecătorești definitive pentru infracțiunea de trafic de influență, în condițiile mai sus menționate sub aspectul **modalității concrete a săvârșirii infracțiunii**, a rezultat:

- pretinderea și primirea unei sume de bani pentru a interveni pe lângă agenți de poliție cu atribuții de testare practică a cursanților care urmează cursuri de școlarizare în vederea dobândirii permisului de conducere;
- pretinderea unei sume de bani pentru a interveni pe lângă judecători și a sustrage probe dintr-un dosar penal, aflat în faza judecății la

Înalta Curte de Casație și Justiție, unde procurorul, tatăl denunțătoarei, are calitatea de inculpat;

- pretinderea și primirea de la martorul denunțator a unei sume de bani pentru a interveni pe lângă organele de poliție din cadrul unei poliții municipale pentru ca acestea să propună o soluție favorabilă, sancțiune administrativă, în dosarul ce îl avea pentru o faptă penală de conducere pe drumurile publice a unui autoturism fără a poseda permis de conducere;

- pretinderea și primirea de la două părți civile, precum și de la doi martori a unor sume de bani, lăsând să se creadă că are influență asupra mai multor persoane din instituții publice;

- pretinderea și primirea unor sume de bani pentru obținerea unui apartament, lăsând să se creadă că are influență la membrii comisiei din cadrul unei primării municipale ce aprobă repartizarea unor asemenea apartamente;

- pretinderea unor sume de bani pentru soluționarea favorabilă de către magistrați a unui dosar penal;

- pretinderea și primirea unei sume de bani de la investigatoarea sub acoperire, promițându-i că, în schimbul acestei sume va interveni pe lângă un judecător din cadrul unei judecătoriai, pentru a-l determina pe acesta să soluționeze în mod favorabil acțiunea civilă exercitată de către reclamantă, precum și determinarea și instruirea unui martor să declare în mod mincinos, în fața instanței, că s-a aflat la data și ora în locul în care a fost constatată contravenția investigatoarei sub acoperire și perceperea în mod nemijlocit a detaliilor pe care inculpata i le-a furnizat;

- primirea unei sume de bani, lăsând să se înțeleagă că are influență pe lângă lucrătorii din cadrul unui serviciu public județean comunitar regim permise de conducere înmatriculări autovehicule în vederea promovării unei persoane la proba practică a examenului pentru obținerea permisului de conducere categoria B;

- pretinderea și primirea unei tranșe din suma de bani solicitată direct de la martora denunțătoare, cât și indirect prin intermediul unei persoane pentru sine și pentru alte persoane, pentru ca prin influența pe care o lăsa să se creadă că o avea asupra unor magistrați, că îi determină pe aceștia, respectiv pe judecătorul dintr-un dosar înregistrat la un tribunal, precum și pe procurorul care reprezenta Ministerul Public, în același dosar penal, să dispună punerea în libertate, din starea de arest preventiv, a martorului denunțator și aplicarea unei pedepse mai mici acestuia din urmă, hotărârile judecătorești corespunzătoare acestor beneficii, urmând a rămâne definitive, prin respingerea recursurilor declarate și motivate „neconvingător” ;

- pretinderea și primirea de către un lucrător de poliție, șef birou al unui sector serviciul Antidrog unui avocat a unei sume de bani lăsând să se creadă că poate interveni pe lângă angajați din cadrul laboratorului de

analize a drogurilor pentru a-i convinge să emită un certificat de analiză negativ pentru produsele etnobotanice aparținând unei persoane cercetate pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri, fiind ajutat și de alți doi coinculpați, colegi de serviciu;

- pretinderea și primirea în repetate rânduri a unor diverse sume de bani de la martorul denunțator în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă persoane cu funcții de conducere din cadrul unui consiliu județean în vederea efectuării demersurilor necesare pentru deblocarea unui post în cadrul acelui consiliu și angajarea pe acel post a unei persoane, precum și în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă persoane din conducerea Serviciului Român de Informații și membrii comisiei de examinare, în scopul aprobării angajării martorului, în cadrul Serviciului Român de Informații;

- pretinderea și primirea în mod repetat de la denunțator a unei sume de bani în schimbul promisiunii că se va interveni pe lângă comisarul șef al unui inspectorat județean de poliție, în vederea angajării soției sale, în calitate de inspector de poliție – contabil la inspectoratul respectiv, precum și pe lângă alte două persoane cu funcții din cadrul Jandarmeriei Române și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în vederea aprobării raportului de transfer al denunțatorului, din cadrul jandarmeriei în cadrul inspectoratului;

- pretinderea și primirea unei sume de bani pentru sine și pentru altul, pretinzând că are influență asupra unor funcționari publici de la serviciul județean public comunitar de evidență și eliberare a pașapoartelor simple și de la serviciul județean public comunitar de evidență a permiselor auto și înmatriculări vehicule, pentru a-i determina să rezolve diferite probleme legate de obținerea pașapoartelor, ridicarea de interdicții aplicate unor persoane privind circulația în țări din Europa, precum și privind obținerea permiselor de conducere auto;

- pretinderea și primirea unei sume de bani de la o persoană cu scopul de a o împărți profesorilor de la alte materii, pentru ca aceștia să-l promoveze pe fiul acelei persoane, rămas corigent, prin modificarea mediilor;

- profitând de calitatea de angajat la o direcție generală județeană de asistență socială și protecția copilului a lăsat să se înțeleagă față de un număr de 27 persoane vătămate că deține influența necesară pentru a obține fie eliberarea unor certificate de încadrare într-un anumit grad de invaliditate, fie atribuirea unor locuințe sociale sau alte locuințe, ori alte servicii implicând aprobarea instituției unde lucra;

- pretinderea și primirea de la martor a unei sume de bani, susținând că îl cunoaște pe un procuror din cadrul unui parchet de pe lângă o judecătorie, pe lângă care va interveni, pentru a-l favoriza pe martor care era cercetat într-un dosar penal, pentru infracțiunile de evaziune fiscală, stopaj la sursă și folosirea cu rea-credință a creditului societății.

d) Referitor la **cuantumul sumelor de bani pretinse și primite în vederea exercitării unor influențe sunt variabile, fie în lei, între 100 lei și 48.950 lei, fie în euro, între 200 euro și 30.000 euro.**

e) **Cuantumul pedepselor și modalitățile de executare** a acestora la care au fost condamnați inculpații trimiși în judecată pentru infracțiunea de trafic de influență, în hotărârile judecătorești definitive supuse examinării, sunt variabile:

- 7 ani închisoare cu executare în regim de detenție;
- 6 ani închisoare, cu executare în regim de detenție compusă din 3 ani închisoare pentru art. 257 Cod penal cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 37 lit. a din Codul penal, iar în baza art. 83 din același cod s-a revocat beneficiul suspendării condiționate a executării pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatului printr-o hotărâre anterioară adăugată la cea menționată;

- 5 ani închisoare cu executare în regim de detenție;
- 4 ani și 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție;
- 4 ani închisoare cu executare în regim de detenție;
- 3 ani închisoare cu executare în regim de detenție;
- 2 ani și 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție;
- 2 ani închisoare cu executare în regim de detenție;
- 1 an și 2 luni închisoare cu executare în regim de detenție în condițiile reținerii art. 320¹ din Codul de procedură penală;

- 1 an închisoare pedeapsă rezultantă, cu executare în regim de detenție, din care 1 an închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 257 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 320¹ Cod procedură penală, art. 74 alin. 1 lit. a și c Cod penal și 6 luni închisoare pentru art. 25 Cod penal raportat la art. 260 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 320¹ Cod procedură penală, art. 74 alin. 1 lit. a și c Cod penal;

- 3 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe un termen de încercare de 5 ani într-o cauză și respectiv 6 ani într-o altă cauză;

- 3 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- 2 ani închisoare cu suspendarea executării sub supraveghere pe un termen de încercare de 4 ani;

- 2 ani închisoare cu aplicarea art. 320¹ Cod procedură penală cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere prevăzută de art. 86¹ Cod penal;

- 2 ani și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate;

- 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate;

- 1 an și 4 luni închisoare pedeapsă rezultantă, cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, din care 1 an și 4 luni închisoare pentru art. 257 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 320¹ Cod procedură penală și 8 luni închisoare pentru art. 85 alin. 2 din OUG nr. 195/2002 cu aplicarea art. 320¹ din același cod;

- 1 an și 4 luni închisoare pedeapsă rezultantă, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, din care 1 an și 4 luni închisoare pentru art. 257 Cod penal raportat la art. 5 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 320¹ alin. 7 Cod procedură penală și 2 luni închisoare pentru art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 290 Cod penal cu referire la art. 257 Cod penal raportat la art. 5 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 320¹ alin. 7 din același cod;

- 1 an închisoare cu aplicarea art. 320¹ Cod procedură penală și art. 74 lit. a, c și art. 76 lit. d Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei prevăzută de art. 81 Cod penal;

- 1 an și 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe durata unui termen de încercare de 3 ani și 6 luni;

- 8 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de încercare de 2 ani și 8 luni;

- 2 luni închisoare, cu aplicarea art. 320¹ Cod procedură penală și cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

f) Sub aspectul **reflectării aplicării dispozițiilor art. 72 din Codul penal, în motivarea concretă a stabilirii cuantumului și modalității de executare a pedepselor aplicate inculpaților pentru infracțiunea de trafic de influență în hotărârile judecătorești definitive supuse analizei** se remarcă:

- în hotărârile pronunțate în primă instanță, cât și în apel sau/și recurs ale instanțelor ce au făcut obiectul prezentului studiu, motivări mai amănunțite ca urmare a unui proces de examinare concretă a criteriilor generale de individualizare a pedepselor prevăzute în norma invocată, în contextul cauzelor, accentuându-se atât asupra modalităților normative de comitere a infracțiunilor, subliniindu-se pericolul social concret ridicat al faptei de trafic de influență, relevându-se funcții deținute sau aparențele exercitării influențelor asupra unor persoane chiar nedeterminate sub aspectul identității, dar care aveau anumite calități care ar fi putut conduce la realizarea unor beneficii pentru solicitanți, circumstanțele personale, imposibilitatea reținerii unor circumstanțe atenuante judiciare, scopul pedepsei, din care vom menționa cu titlu exemplificativ:

- „ pedeapsa aplicată inculpatului (s.n. de **7 ani închisoare cu executare în regim de detenție**) a respectat prevederile dispozițiilor art. 72 din Codul penal privind legea aplicabilă faptei săvârșite, împrejurările și modalitățile săvârșirii acesteia, respectiv acesta a indus în eroare mai multe persoane, promițându-le intervenirea pe lângă persoană cu influență pentru a le rezolva diferite probleme (atribuirea de apartamente sau a unui împrumut nerambursabil SAPARD) în schimbul unor sume de bani și declinându-și o identitate falsă, precum și persoana inculpatului, care nu este la primul impact cu legea penală, fiind recidivist postexecutoriu, datorită săvârșirii în trecut a aceluiași gen de infracțiuni; faptul că inculpatul a rambursat unele sume de bani, nu s-a datorat unei stăruințe sincere a acestuia de a înlătura urmările actelor sale, în sensul celor prevăzute de art. 74 alin. 1 lit. b din Codul penal, ci faptului că părțile vătămate și-au dat seama de intențiile lui și l-au somat, sub amenințarea informării autorităților, să-i restituie sumele plătite; această situație, cumulată cu faptul că inculpatul a înșelat încrederea mai multor persoane, în condițiile în care a mai fost condamnat pentru același gen de fapte, a condus la stabilirea de către instanța de fond a unei pedepse în quantum adecvat” (decizia penală nr. 3/A de la 12 ianuarie 2011 a Curții de Apel Galați, Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, pronunțată în dosarul nr. 2100/121/2010);

- „în mod judicios instanța de fond constatând că încă din faza de urmărire penală sunt probe care stabilesc vinovăția inculpatului, având în vedere și dorința acestuia, a făcut aplicarea dispozițiilor art. 320 ¹ Cod procedură penală referitoare la recunoașterea vinovăției, cu consecința reducerii limitelor de pedeapsă cu o treime; de asemenea, instanța de fond a dat faptei reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare prevederilor legale; referitor la pedeapsa aplicată inculpatului s-a constatat că aceasta a fost dată cu respectarea criteriilor de individualizare prevăzute de art. 72 Cod penal, respectiv, gradul de pericol social ridicat al faptei reținute în sarcina inculpatului care a pretins, atât direct, cât și indirect, de la martora denunțătoare M.M.M. suma de 15.000 euro, formându-i convingerea acesteia că are influență asupra unor magistrați de la Tribunalul Neamț pentru a primi o soluție favorabilă într-un dosar; această faptă săvârșită de inculpat a afectat imaginea justiției, imparțialitatea acesteia și a dus la scăderea încrederii opiniei publice în actul de justiție, fiind deci o faptă cu un grad de pericol social ridicat ce necesită o ripostă pe măsură; de asemenea, instanța de fond a avut în vedere și persoana inculpatului C.S.I., care nu este la primul impact cu legea penală, săvârșind infracțiunea dedusă judecății în stare de recidivă postexecutorie prevăzută de art. 37 lit. b Cod penal; toate acestea, precum și gradul de pericol social concret al faptei săvârșite au dus la concluzia că pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond este legală și temeinică și nu se impune a fi redusă” (s.n. **pedeapsa aplicată a**

fost de 4 ani închisoare cu executare în regim de detenție, motivarea mai sus menționată este relevantă în decizia penală nr. 95/A din 4 aprilie 2011 a Curții de Apel Galați, Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, pronunțată în dosarul nr. 160/91/2011);

-,cu privire la cuantumul pedepsei aplicate și al modalității de executare, caz de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 14 Cod procedură penală, invocat, atât în recursul parchetului, cât și al inculpatei, Înalta Curte a apreciat că pedeapsa aplicată inculpatei a fost corect individualizată prin raportare la art. 72 Cod penal, nejustificându-se modificarea acesteia, nici sub aspectul cuantumului și nici a modalității de executare; pedeapsa aplicată inculpatei a fost raportată la gradul de pericol social ridicat al faptei, care aduce atingere prestigiului, credibilității instituțiilor statului, corectitudinii și cinstei funcționarilor care-și desfășoară activitatea în cadrul acestora, în îndeplinirea funcțiilor încredințate; fapta este de natură să creeze, să inducă ideea, deosebit de periculoasă pentru echilibrul relațiilor sociale în ansamblul lor a promovării unor interese pe căi oculte, în afara condițiilor legii, prin cumpărarea favorurilor funcționarului însărcinat cu examinarea și soluționarea acestora. Infracțiunea și-a răsrânt efectele negative asupra acestora, discreditează autoritatea, instituția din care a făcut parte, serviciul căreia i-a aparținut, creând o stare de suspiciune, neîncredere cu privire la corectitudinea, cinstea funcționarilor; pentru aceste considerente pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de trafic de influență nu a putut fi decât pe măsura faptei, instanța de fond apreciind în concret gradul de pericol social al faptei și individualizând corect pedeapsa aplicată; pentru a-și îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) și duratei, atât gravității și potențialului de pericol social pe care l-a prezentat în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii: funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei, au putut fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile impuse de societate; exemplaritatea pedepsei produce efecte, atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni; fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei, care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție al făptuitorului; numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure, atât

exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în Codul penal român, art. 52 alin. 1, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”; fapta inculpatei a fost neîndoielnic gravă, însă în operația complexă a individualizării tratamentului penal, instanța de fond a avut în vedere, atât consecințele negative ale acesteia asupra societății, cât și persoana inculpatei (s-a bucurat de o bună apreciere profesională, atitudinea procesuală avută), astfel încât pedeapsa aplicată, cât și modalitatea de executare au fost în deplin acord cu dispozițiile art. 1 și 52 Cod penal; cu privire la quantumul pedepsei aplicate inculpatei, Înalta Curte a apreciat că a fost just individualizat, având în vedere că rolul prioritar al pedepsei este acțiunea de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, nu acela al represiei, deoarece numai acțiunea de prevenire poate avea efecte benefice în ce privește adaptarea conduitelor destinatarilor legii penale, în dezvoltarea conștiinței juridice și morale a membrilor societății și numai dacă obiectiv, atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de norma penală ar putea să se repete trebuie utilizată constrângerea; necesitatea aplicării unei pedepse și evaluarea quantumului acesteia trebuie să se înfăptuiască sub semnul fermității care, în acest domeniu, nu înseamnă aplicarea unei pedepse severe, ci a unui tratament penal corespunzător, adecvat pericolului social al fetei și persoanei făptuitorului, apt să-și realizeze cu maximă eficiență finalitatea educativ-preventivă; primul scop al oricărei pedepse este prevenția specială, adică pedeapsa trebuie să-l împiedice pe condamnat de a săvârși din nou o infracțiune; la realizarea acestui scop pedeapsa contribuie prin mijlocire ambelor sale funcții: reeducarea și intimidarea; intimidarea își produce efectele imediat, cât există și durează teama de pedeapsă, în timp ce reeducarea își produce rezultatul în timp, după ce făptuitorul a fost supus unui anumit tratament, efectul preventiv fiind rezultatul unor modificări intervenite în conștiința subiectului și are un caracter relativ statornic, durabil; funcția de reeducare se realizează încă din momentul condamnării, moment în care făptuitorul luând cunoștință de constrângerea la care va fi supus, ca o consecință a infracțiunii, înțelege semnificația exigențelor sociale și necesitatea de a respecta normele de conduită în societate, de a avea o comportare onestă și disciplinată; în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, Înalta Curte a apreciat că nu se poate dispune suspendarea condiționată sau sub supraveghere a executării pedepsei, întrucât raportat la gravitatea faptelor comise, la persoana inculpatei, la circumstanțele reale în care s-a comis, numai executarea pedepsei în regim de detenție este aptă să asigure exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală, înscrisă și în Codul penal în art. 52 alin. 1.” (s.n. **pedeapsa aplicată a fost de 2 ani închisoare cu executare în regim de detenție**, iar motivarea de mai sus se regăsește în conținutul deciziei nr. 2070 din 19 mai 2011 a Înaltei

Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 11346/2/2010);

- „s-a reținut în primul rând că hotărârea a fost pronunțată în procedura simplificată prevăzută de art. 320¹ Cod procedură penală, tribunalul admitând în mod corect cererea formulată de către inculpat, instanța de apel apreciind că probatoriul administrat în cursul urmăririi penale era suficient și permitea soluționarea cauzei numai în baza acestuia. În atare condiții inculpatul beneficia, conform alin. 7 al art. 320¹ Cod procedură penală de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă; Curtea (s.n. curtea de apel) a constatat însă că prima instanța, fără a motiva în niciun fel (nici în ceea ce privește cuantumul și nici în privința modalității de executare) și fără a reține în favoarea inculpatului P.A.M. vreuna din circumstanțele atenuante prevăzute de art. 74 Cod penal i-a aplicat acestuia pedepse coborâte sub limita care rezulta din incidența în cauză a dispozițiilor art. 320¹ alin. 7 Cod procedură penală, de 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență și de 3 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul cu numere false de înmatriculare. Astfel, limita minimă la care se putea ajunge în cazul infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 era de 1 an și 4 luni închisoare, în condițiile în care limitele prevăzute de lege pentru această infracțiune sunt cuprinse între 2 și 10 ani, iar în cazul infracțiunii prevăzută de art. 85 alin. 2 din OUG nr. 195/2002 era de 8 luni închisoare, limitele prevăzute de lege pentru această infracțiune fiind cuprinse între 1 și 5 ani închisoare; la individualizarea pedepselor ce au fost aplicate inculpatului, Curtea a avut în vedere criteriile generale prevăzute de dispozițiile art. 72 Cod penal, respectiv limitele de pedeapsă reduse urmare a incidenței în cauză a dispozițiilor art. 320¹ alin. 7 Cod procedură penală, gradul ridicat de pericol social al faptelor relevat de împrejurările comiterii acestora, inculpatul fiind o persoană însărcinată cu vegherea respectării legii, agent de poliție în cadrul DGPMB – brigada de poliție rutieră, uzând de această calitate pentru a crea convingerea martorilor că ar avea influență asupra persoanelor ce aveau în atribuții rezolvarea diverselor probleme ale martorilor (înmatriculare autovehicule, soluționarea rapidă a unor dosare, obținerea permisului auto, etc.), forma continuată în care a fost săvârșită infracțiunea de corupție, valoarea nu foarte ridicată a sumelor pretinse, dar și datele care caracterizează persoana acestuia, comportamentul său după săvârșirea infracțiunii, constând în restituirea unor sume de bani primite de la martorii denunțatori, poziția sa sinceră și de regret a faptelor. Evaluând toate aceste date, Curtea a apreciat că prin aplicarea în cauză a unor pedepse egale cu minimul prevăzut de lege, de 1 an și 4 luni închisoare pentru săvârșirea

infracțiunii de trafic de influență și 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul cu numere false de înmatriculare s-a asigurat atingerea scopului prevăzut de dispozițiile art. 52 Cod penal; în ceea ce privește individualizarea modului de executare a pedepsei ce a rezultat în urma aplicării dispozițiilor art. 33 lit. a și art. 34 lit. b Cod penal, având în vedere datele personale ale inculpatului, căsătorit, tatăl a doi minori, unul dintre aceștia în vârstă de numai o lună, iar celălalt, în vârstă de 7 ani, fiind victima unui accident de circulație produs la 10 septembrie 2011, împrejurarea că după punerea sa în libertate, acesta s-a integrat rapid în societate, angajându-se ca lucrător comercial al SC „ED E M G” Curtea a constatat că există suficiente motive care îndreptățesc concluzia că scopul pedepsei aplicate va putea fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, perioada petrecută în stare de arest preventiv fiind suficientă pentru reflecția asupra comportamentului său și conștientizarea necesității schimbării acestuia în viitor. Ca atare, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 86¹ Cod penal a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.” (prin decizia penală nr. 334/A din 9 noiembrie 2011 Curții de Apel București, Secția a-II-a Penală, pronunțată în dosarul nr.55493/3/2011 a fost admis apelul declarat de parchet în sensul celor mai sus menționate);

- în alte motivări au fost evidențiate datele personale favorabile personale ale inculpaților, atitudinea lor procesuală, apreciindu-se că există suficiente garanții pentru reinsertia socială în condițiile aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în acest sens exemplificăm sentința penală nr. 9 din 18 ianuarie 2011 a Tribunalului Brăila, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 4798/113/2010; sentința penală nr. 166/PI din 31 martie 2010 a Tribunalului Timiș, Secția Penală;

- în alte motivări a fost invocat gradul de pericol social ridicat al faptei săvârșite, natura și importanța valorilor sociale încălcate, respectiv, relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu suspiciunea că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor de persoane care au influențe reale sau presupuse asupra lor, au fost evaluate circumstanțele personale ale inculpatului, atitudinea sa procesuală, în acest sens exemplificăm sentința penală nr. 29 din 9 februarie 2010 a Tribunalului Gorj, în dosarul nr. 8108/95/2009; sentința penală nr. 40 din 16 februarie 2011 a Tribunalului Suceava, în dosarul nr. 5227/86/2010; sentința penală nr. 117 din 15 septembrie 2011 a Curții de Apel Iași, Secția penală și pentru cauze cu minori; sentința penală nr. 246 din 3 mai 2010 a Tribunalului Iași, Secția penală – anticorupție; sentința penală nr. 59 din 24 martie 2010 a

Tribunalului Neamț, în dosarul nr. 4738/103/2009; sentința penală nr. 34 din 4 februarie 2011 a Tribunalului Sibiu, Secția Penală, în dosarul nr. 2773/85/2010; sentința penală nr. 226 din 10 noiembrie 2010 a Tribunalului Sibiu, Secția penală în dosarul nr. 3494/85/2009;

- în alte hotărâri analizate, instanțele a făcut doar referire la art. 72 și respectiv art. 52 din Codul penală, apreciind că pedeapsa aplicată în quantumul indicat este de natură să asigure realizarea scopului prevăzut de textul de lege menționat și exemplificăm în sensul de mai sus sentința penală nr. 258 din 22 decembrie 2010 a Tribunalului Hunedoara, Secția Penală, în dosarul nr. 873/97/2010; sentința penală nr. 64 din 28 aprilie 2011 a Curții de Apel Alba Iulia, Secția penală, în dosarul nr. 258/57/2011; sentința penală nr. 131 din 17 decembrie 2010 a Tribunalului Buzău, în dosarul nr. 3646/114/2010; sentința penală nr. 170 din 30 noiembrie 2009 a Tribunalului Mureș, Secția Penală în dosarul nr. 2528/102/2009; sentința penală nr. 30/F din 11 februarie 2011 a Curții de Apel Pitești, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în dosarul nr. 739/46/2010; sentința penală nr. 121 din 9 martie 2010 a Tribunalului Cluj, în dosarul nr. 4749/117/2009; sentința penală nr. 248 din 20 mai 2010 a Tribunalului Maramureș, în dosarul nr. 1325/100/2009; sentința penală nr. 251 din 21 septembrie 2010 a Tribunalului Prahova, Secția Penală, în dosarul nr. 4964/105/2009.

g) Din perspectiva analizei criteriilor enunțate și avute sau nu în vedere din perspectiva cadrului general prevăzut în art. 72 din Codul penal cât și a **recomandării** pentru infracțiunea de luare de trafic de influență se poate constata că:

- din examinarea conținutului hotărârilor ce au făcut obiectul prezentului studiu, o aprofundare a procesului de individualizare a pedepselor, atât în stabilirea quantumurilor, cât și a modalităților de executare, rezultând quantumuri diferite, în raport cu circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, însă ca o concluzie generală ce se poate evidenția este faptul că sunt analizate în mod detaliat modalitățile de comitere, sumele de bani pretinse și primite, calitățile persoanelor, circumstanțele personale, conducând în cazul controlului judiciar la modificarea quantumurilor și modalităților prin argumentarea erorilor de judecată ale instanțelor inferioare;

- neaplicarea în mod distinct a mecanismului de individualizare a pedepselor în cazul infracțiunii de trafic de influență din recomandarea elaborată și afișate pe site-ul instanței supreme ulterior pronunțării hotărârilor analizate nu a influențat într-un mod negativ procesul de individualizare, întrucât instanțele s-au raportat deja în mod detaliat la criterii din conținutul recomandării, prefigurând anticipat consecințele aplicării acestuia;

- sub aspectul cuantumurilor și modalităților de executare a pedepselor aplicate de instanțe se remarcă o varietate acestora, însă în cauzele în care făptuitorii aveau anumite calități, polițiști, avocați, judecători, cuantumurile pedepselor a fost relativ ridicat, iar modalitatea de executare a fost cea privativă de libertate, accentuându-se caracterul disuasiv al pedepselor, într-un mod cvasiunanim unitar.

b³) **Infrațiunea de cumpărare de influență**

Au fost supuse examinării un număr de **2** hotărâri judecătorești definitive pronunțate de: Tribunalul Brașov și Curtea de Apel Bacău.

a) În ceea ce privește **infrațiunea de cumpărare de influență** în cauzele examinate inculpații au fost trimiși în judecată:

- numai pentru infrațiunea de cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000;

- fie în concurs real, infrațiunea de cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 cu infrațiunea de dare de mită prevăzută de art. 255 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000.

b) Din perspectiva **calității** inculpaților a rezultat că inculpații erau fie fără calitate, fie parte într-un dosar civil.

c) Din examinarea hotărârilor judecătorești definitive pentru infrațiunea de cumpărare de influență, în condițiile mai sus menționate sub aspectul **modalității concrete a săvârșirii infrațiunii** a rezultat:

- în vederea ajutării sale, privind înmatricularea unui autoturism, inculpatul îi oferă o sumă de bani unui coinculpat, ce a fost acceptată de către acesta;

- oferirea unei sume de bani unei inculpate, ce avea calitatea de judecător, pentru a i se soluționa în mod favorabil un dosar, sumă de bani pretinsă de inculpată.

d) Referitor la **cuantumurile sumelor de bani oferite au fost de 800 lei și respectiv de 4000 euro.**

e) **Cuquanturile pedepselor și modalitățile de executare** a acestora la care au fost condamnați inculpații trimiși în judecată pentru infrațiunea de cumpărare de influență, în hotărârile judecătorești definitive supuse examinării, sunt variabile:

- 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de încercare de 4 ani, în conformitate cu art. 82 Cod penal;

- 1 an și 6 luni închisoare ca pedeapsă rezultantă, cu suspendarea executării sub supraveghere pe un termen de încercare de 3 ani și 6 luni, din care 1 an și 6 luni pentru infracțiunea prevăzută de art. 6¹ alin.1 din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 320¹ alin. 7 Cod procedură penală și 9 luni închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 320¹ alin. 7 Cod procedură penală.

f) Sub aspectul **reflectării aplicării dispozițiilor art. 72 din Codul penal, în motivarea concretă a stabilirii cuantumului și modalității de executare a pedepselor aplicate inculpaților pentru infracțiunea de cumpărare de influență în hotărârile judecătorești definitive supuse analizei** se remarcă:

- instanța a avut în vedere la analizarea pericolului social concret al faptei comise, întocmai ca și pentru ceilalți doi inculpați, sumele de bani care au fost date sau primite, dat fiind pericolul social generic ridicat al infracțiunilor ce formează obiectul cercetărilor (sentința penală nr. 344 din 13 decembrie 2011 a Tribunalului Brașov, în dosarul nr. 11087/62/2011);

- referitor la persoana inculpatului, Curtea (s.n. curtea de apel) reține că P.L. este administrator al unei societăți și are antecedente penale, care nu atrag starea de recidivă, fiind condamnat la 1000 lei amendă penală, pentru săvârșirea infracțiunii de distrugere prevăzută de art. 217 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 41 lin. 2 Cod penal, prin sentința penală nr. 1663/23.05.2008 a Judecătoriei Iași, definitivă prin decizia penală 831/28.11.2008 a Tribunalului Iași (fișa de cazier judiciar); pe parcursul cercetărilor efectuate în cauză, inculpatul a avut o poziție procesuală sinceră, recunoscând integral faptele pentru care a fost trimis în judecată și a colaborat cu organele de urmărire penală; astfel, acesta încă de la prima sa declarație a relatat în mod complet modul în care a relaționat cu magistratul B.G. și și-a manifestat disponibilitatea de a colabora cu organele de anchetă din cadrul Direcției Naționale Anticorupție; cu privire la individualizarea pedepsei, Curtea constată că relevantă este și modalitatea de comitere a faptelor, care dovedește un comportament perseverent al inculpatului de a obține câștig de cauză într-un proces civil prin influențarea magistraților care urmau să pronunțe hotărârea din recurs; raportat la conduita sinceră a inculpatului care a colaborat cu organele judiciare și a solicitat ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Curtea constată că pentru a fi respectate criteriile generale de individualizare prevăzute în art. 72 Cod penal se impune aplicarea unor pedepse orientate

spre limita inferioară a cuantumului deja redus cu 1/3 conform prevederilor art. 320¹ alin. 7 Cod procedură penală; în aceste condiții va fi aplicată o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 320¹ alin. 7 Cod procedură penală care este aptă să conducă la reeducarea inculpatului; totodată în baza art. 255 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 320¹ alin. 7 Cod procedură penală va fi condamnat același inculpat la pedeapsa de 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, având în vedere atitudinea sinceră a inculpatului, faptul că a colaborat cu organele de urmărire penală, dar și că a uzat de prevederile art. 320¹ Cod procedură penală, cu consecința reducerii pedepsei, dar și a duratei procesului în ceea ce îl privește pe inculpat, Curtea consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia în regim de detenție, iar suspendarea sub supraveghere este cea mai eficientă formă de atingere a scopului preventiv și educativ reglementat de art. 52 Cod penal (sentința penală nr. 5 din 12 ianuarie 2011 a Curții de Apel Bacău, în dosarul nr. 749/32/2010).

g) Din perspectiva analizei criteriilor enunțate și avute sau nu în vedere din perspectiva cadrului general prevăzut în art. 72 din Codul penal cât și a **recomandării** pentru infracțiunea de cumpărare de influență se poate constata că:

- deși au fost examinate numai două hotărâri privind infracțiunea menționată, motivările acestora au reflectat criteriile generale privind individualizarea pedepselor aplicate cu o adecvare cauzală, în raport cu circumstanțele concrete ale faptei, sumele pretinse, calitățile avute, circumstanțele personale ale fiecăruia dintre inculpați, aplicarea procedurii prevăzută de art. 320¹ din Codul de procedură penală, argumentarea modalității de executare a pedepsei în cazul ultimei sentințe menționate;

- chiar dacă nu s-a făcut referire la mecanismul de stabilirea a pedepselor pentru infracțiunea de cumpărare de influență propus de recomandare, ca urmare a momentului la care a fost făcut public, ceea ce se poate evidenția este faptul că hotărârile conțin aspecte privind criteriile indicate în recomandare, acestea fiind adecvate în contextul cauzei.

Concluzii:

Din examinarea hotărârilor judecătorești definitive privind judecarea unor infracțiunilor de luare de mită, trafic de influență și cumpărare de

influență rămasă definitive în anii 2010 și 2011 pronunțate de instanțe din raza curților de apel din cadrul sistemul judiciar român, rezultă că sub aspectul procesului de individualizare a pedepselor, atât referitor la cuantumuri, cât și la modalitățile de executare a acestora au fost respectate criteriile generale prevăzute de art. 72 din Codul penal, cărora li s-a făcut o adecvare cauzală fundamentată detaliat la modalitățile normative de săvârșire a infracțiunilor, la sumele de bani pretinse, primite și acceptate, la calitățile făptuitorilor, la circumstanțele personale, la imposibilitatea sau nu a reținerii unor modalități de executare, conferind o pluralitate concretă de aspecte care au condus la alegerea unor pedepse corespunzătoare.

Din analiza hotărârilor judecătorești definitive ce au stat la baza acestui studiu a rezultat, de regulă, sub aspectul stabilirii cuantumurilor și a modalităților de executare o tendință unitară, spre un caracter disuasiv al pedepselor, prin orientarea cuantumurilor în limite începând de la cel minim spre mediu, modalitatea privativă de libertate, reflectând circumstanțele reale ale faptelor și personale ale inculpaților din acele cauze, reacția instanțelor de judecată fiind mai aspră și corespunzătoare și celei sociale, marcată de îngrijorare sub aspectul proliferării fenomenului de „mică corupție”.

Desigur, modalitățile neprivative de libertate aplicate de către instanțe au fost justificate temeinic în raport cu mijloacele de probă administrate în acele cauze, cu circumstanțele reale de o gravitate mai redusă, completate de un profil social și de personalitate al inculpaților favorabil, iar în alte cauze s-a adăugat și apelarea de către inculpați la dispozițiile prevăzute de art.

320¹ din Codul de procedură penală privind recunoașterea vinovăției introduse prin Legea „micii reforme” (202/2010) care permite stabilirea unor cuantumuri mai reduse și incidența unor modalități neprivative de libertate.

În prezentul studiu am ales deliberat exemplificarea detaliată a unor motivări ale instanțelor sub aspectul argumentelor expuse cu privire la procesul de individualizare a pedepselor, apreciind că acestea reflectă o tendință unitară în a prezenta în cazul infracțiunilor menționate criterii concrete care au condus la stabilirea unor pedepse corespunzătoare funcțiilor acestora și reprezentând adevărate modele de îndrumare pentru alte instanțe, dar și pentru opinia publică, în ceea ce privește modul în care sunt judecate și pedepsite asemenea infracțiuni de corupție, putând avea și un rol de diminuare a fenomenului, prin reacția organelor judiciare.

Cel de-al doilea studiu ne-a permis să analizăm într-o manieră mult mai nuanțată procesul de individualizare a pedepselor în cazul celor trei infracțiuni, să surprindem aspectele pozitive ale instanțelor, dar să și supunem unui proces de reflecție necesitatea aplicării și a recomandărilor formulate, cu respectarea opțiunii oportunității incidenței lor, în completarea

dispozițiilor legale, în vederea unui proces de uniformizare a alegerii pedepselor și a modalităților de executare, în condițiile unor cauze similare, în care particularitățile conferă unicitate acestora.

Recomandările propuse de instanța supremă cu privire la infracțiunile menționate pot suscita interes prin adecvarea criteriilor și mecanismului arătat și în aplicarea unor cauze de „mică corupție”, semnificativ fiind modul în care vor fi acceptate și aplicate în procesul de individualizare expus în motivarea hotărârilor.

Judecător dr. Rodica Aida Popa
Vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție